

konwencji o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniem Olejami.

TYTUŁ X

PRZEPISY KOLIZYJNE

Art. 355. § 1. Prawa rzeczowe na statku podlegają prawu państwa jego bandery.

§ 2. Prawa rzeczowe na statku wpisane w stałym rejestrze statku podlegają prawu państwa tego rejestru.

§ 3. Prawa rzeczowe na statku w budowie podlegają prawu państwa, w którym statek jest budowany.

§ 4. Do przywilejów na statku stosuje się prawo państwa, w którym dochodzone jest przed sądem roszczenie o zaspokojenie wierzytelności zabezpieczonej przywilejem.

Art. 356. Do stosunków prawnych wynikających ze zdarzeń, które nastąpiły na statku znajdującym się poza terytorium państwa nadbrzeżnego, stosuje się prawo bandery.

Art. 357. § 1. Do zobowiązań z awarii wspólnej stosuje się prawo obowiązujące w miejscu, w którym po awarii wspólnej zakończono podróż.

§ 2. Jeżeli wszystkie strony zainteresowane w awarii wspólnej są przynależności polskiej, stosuje się prawo polskie.

Art. 358. § 1. Do roszczeń o wynagrodzenie szkody wynikłej ze zderzenia statków na morskich wodach wewnętrznych lub morzu terytorialnym stosuje się prawo państwa nadbrzeżnego; jeżeli zderzenie nastąpiło na

pełnym morzu, stosuje się prawo sądu państwa, który spór rozpoznaje. W razie jednak zderzenia statków podnoszących tę samą banderę, stosuje się prawo tej bandery bez względu na to, na jakich wodach zderzenie nastąpiło.

§ 2. Do roszczeń o wynagrodzenie za ratownictwo udzielone na wodach wewnętrznych lub morzu terytorialnym stosuje się prawo państwa nadbrzeżnego. Do roszczeń o wynagrodzenie za ratownictwo udzielone na pełnym morzu stosuje się prawo sądu, który spór rozpoznaje. Jeżeli jednak zarówno statek ratowany, jak i statek ratujący podnoszą tę samą banderę, stosuje się prawo tej bandery bez względu na to, na jakich wodach ratownictwo nastąpiło.

§ 3. Do podziału wynagrodzenia pomiędzy armatora oraz kapitana i innych członków załogi stosuje się prawo bandery statku ratującego.

Art. 359. § 1. Strony mogą w umowie określić prawo właściwe dla ich stosunku prawnego związanego z żeglugą morską.

§ 2. Jeżeli stosunek prawny według ustawy lub umowy podlega obcemu prawu, należy je w Rzeczypospolitej Polskiej stosować, chyba że jego stosowanie miałoby skutki sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 360. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych ustawą — Przepisy wprowadzające ustawę — Kodeks morski.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1546

USTAWA

z dnia 18 września 2001 r.

Przepisy wprowadzające ustawę — Kodeks morski.

Art. 1. Ustawa — Kodeks morski wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Art. 2. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36 oraz z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 i Nr 120, poz. 1268),
- 2) ustawa z dnia 1 grudnia 1961 r. — Przepisy wprowadzające kodeks morski (Dz. U. Nr 58, poz. 319),

- 3) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o warunkach uprawnień do holowania statków w polskich portach morskich (Dz. U. Nr 91, poz. 783).

Art. 3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie — Kodeks morski zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie, w jakim nie są sprzeczne z tą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 4. W Kodeksie postępowania cywilnego w art. 1025 w § 1 w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „a także należności wynikające z wierzytelności zabezpieczonych hipoteką morską”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 7, poz. 31 i Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 34, poz. 145, z 1997 r. Nr 111, poz. 726, z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1321 oraz z 2001 r. Nr 129, poz. 1441) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa minimalną i maksymalną szerokość pasa technicznego i ochronnego oraz sposób wyznaczania ich granic, kierując się uwarunkowaniami lokalnymi, rzeźbą terenu, formą jego zabudowy oraz uwzględniając oddziaływanie żywiołu morskiego na brzeg morski.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dyrektor właściwego urzędu morskiego, w drodze zarządzenia, określa:

1) granice pasa technicznego, po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwych rad gmin, a na terenach będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej — po zasięgnięciu opinii tych jednostek oraz wyznacza granice pasa technicznego w terenie,

2) granice pasa ochronnego w uzgodnieniu z właściwym wojewodą i właściwymi radami gmin, a na terenach będących w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej — po zasięgnięciu opinii tych jednostek oraz wyznacza granice pasa ochronnego.”;

2) w art. 42 w ust. 2 w pkt 13 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) nakładania grzywien w postępowaniu mandатовym za wykroczenia w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”;

3) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Kapitan portu może, na wniosek wierzyciela, zatrzymać tymczasowo na czas nieprzekraczający 72 godzin, z wyłączeniem dni uznanych ustawowo za wolne od pracy:

1) statek w celu zabezpieczenia roszczenia należnego od statku z tytułu opłat portowych, szkód wyrządzonych w urządzeniach portowych, dokach lub drogach żeglugowych oraz z tytułu zanieczyszczenia środowiska,

2) wydobyty wrak i inne przedmioty, które utrudniały żeglugę, w celu zabezpieczenia roszczenia z tytułu ich usunięcia.

2. Tymczasowe zatrzymanie traci moc w razie złożenia odpowiedniego zabezpieczenia lub w razie dokonania zajęcia na podstawie właściwych przepisów.

3. Wierzyciel, o którym mowa w ust. 1, odpowiada za wszelkie szkody wynikłe wskutek nieuzasadnionego zatrzymania. Roszczenie z tego tytułu przedawnia się z upływem roku od dnia jego powstania.”;

4) w art. 56 po pkt 13 dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 14—18 w brzmieniu:

„14) wykracza przeciwko przepisom o prowadzeniu i przechowywaniu na statku dokumentów,

15) wykracza przeciwko przepisom o okazywaniu bądź podnoszeniu bandery,

16) wykracza przeciwko obowiązkowi przedstawiania statku do pomiaru,

17) wykracza przeciwko obowiązkowi zgłoszenia statku lub okoliczności podlegającej wpisowi do rejestru okrętowego albo do rejestracji w urzędzie morskim,

18) wykracza przeciwko obowiązkowi umieszczenia na statku oznaczenia nazwy i portu macierzystego”.

Art. 6. W sprawach dotyczących:

1) stosowania przepisów ustawy — Kodeks morski do stosunków prawnych powstałych przed dniem jego wejścia w życie,

2) przedawnienia roszczeń

— stosuje się odpowiednio art. XXVI i XXXV Przepisów wprowadzających kodeks cywilny.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy — Kodeks morski.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*